

lydende Lovforslag, og, hvis de da ikke ere altfor sangvinste, som man kalder det, hvis de ikke ere altfor flygtige i Haabet, tror jeg, de maa vide, at man ikke kan opnaa Mere med Hensyn til Lovforslaget, end at det kan faae en høitidelig Tordersærd. Sjør blev det, som det vil mindes, jordskæftet, som Selvmordere i tidligere Tid bleve det, men i Klar vil jeg haabe, at det vil blive lidt hæderligere behandlet, og at der vil blive holdt en lille Rigtale over det. De Herrers Tankegang er denne: Naar vi ikke tillige kunne faae sat en Reform igjennem, som vi sætte Pris paa, maa Kjøbenhavnerne ikke naae det, hvoraf vi allerede ere i Besiddelse. Der er dette — om jeg saa maa sige — Ubroderlige og Eghedsjendste i deres Standpunkt, at der skal være kommunale Afgiftsydere i en Kommune i Landet, som ikke tillige ere Bølgere, medens de kommunale Bidragydere ellers allevegne ere det, og denne Ulighed vil man opretholde, saafremt vi ikke give de Herrer en Præmie for at udjevne den. Dette er Situationen, det skal staa fast, at saaledes hænger det sammen. Der bestaar en Uret, som ikke kan betegnes for stærkt, men paa denne Uret vil man ikke raade Bod, med mindre man kan opnaa Fordel derved. Det kan ikke Andet end vække en stærk og begrundet Uvillie imod den, som lægge Hindringer i Veien for Fremme af et Forslag, der sigter i den Retning, som det foreliggende Forslag tilsigter, og som mit ligebetydende Forslag ogsaa sigtede til. For at derfor ikke Kløften af Misnoie skal graves dybere mellem Hovedstadsfjøllet og Landfjøllet, skal jeg tillade mig at tilraade, at vi i Tiden vise, at vi ville unde vore Kjøbenhavnske Medborgere den samme Ret, som andre Borgere i Landet have, nemlig at være kommunal Bølgere, naar man er kommunal Skatteyder.

Berg: Jeg skal ikke komme ind paa de dybtgaaende Undersøgelser af Grundene til, at Følkehinget negtede det ærede Medlems Forslag Obergang til 2den Behandling i et foregaaende Møde. Jeg er ikke saa dyb en Hjerteskeider, at jeg skulde gaa den Vej, han gjør, at ransage Folks Hjertes og Nyrrer; den Forretning overlader jeg gjerne til det ærede Med-

lem. Jeg holder mig til Handlinger og Udtalelser, og derefter tillader jeg mig at bedømme Folks Hærd. Jeg beklager for Dvirigt den ærede Forslagsstiller af det Forslag, som nu er til Forhandling, at han har faaet en saa tapper Baabensfælle; thi jeg tror ikke, at det Foredrag, vi nys hørte, er vel skikket til at hjælpe ham ud over Banskæftighederne ved Forslaget; thi det forekommer mig, at han har sat baade det foreliggende Forslag og det Forslag, der vil komme til Forhandling som det næste Nummer paa Dagsordenen, og forskjellige dermed i Forbindelse staaende Forhold saaledes paa Hovedet, at man ikke kan rede sig ud af det paa anden Maade end ved at følge den Vej, som Thinget anviste os at gaa, da vi sidst havde en med denne besægtet Sag til Behandling. Det ærede Medlem forsikrer, at dette Forslag gaar ud over, hvad Følkehinget har vedtaget med Hensyn til kommunal Valgret, og hvad jeg haaber, det vil vedtage endelig ved 3die Behandling, idet det sender det over til det andet Thing. Vort Forslag gaar ud paa en Udvidelse af Valgretten til hele Landet, Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landdistrikterne, og hævder, at Alle, der svare Skat til Kommunerne, skulle have en lige Valgret til de kommunale Valg. Det Forslag, som det ærede Medlem taler for, gaar blot ud paa at tage et Par Linier af vort, af Thingets store Skæbhed anerkjendte, Forslag og gjennemføre denne Tænke for en By, der ikke udgjør mere end en Tiendedel af Landets Befolkning, og dog vil han fortælle os, at det gaar ud over, hvad Følkehinget har vedtaget, og hvad Forslagsstillerne til det næste Forslag, der vil komme til Behandling, have villet. I den Grad at vildede Følk med Hensyn til en ret Forstaaelse, tror jeg ikke vil lykkes; det ligger ikke i det ærede Medlems Hensigt at vildede; men det er en i høieste Grad vildledende Betragtning, han fremsorte, og derfor har jeg maattet gjøre opmærksom paa og gjentagende gjort opmærksom paa, at det, som Følkehinget har afstemt over, hvilken Afstemning jeg haaber, det vil bekræfte, er noget langt mere Indgrebende og Betydeligt i frislundet Retning end det, det ærede Medlem taler for. Saa ud over gaar det ikke. Det